

sees, at der kan anføres adskillige Grunde for begge Dele, men Justitsministeriet, hvem Sagen tidligere har været overgivet til Afgjørelse, fandt, at de fleste Grunde talte for, at noget Saadant maatte betragtes lige med det Tilfælde, at en Præst har en Byggegjæld paa sin Gaard, i hvilket Tilfælde man har fundet det rigtigt, at han kan regne dette Afdrag fra i sin Indtægt. Smidtidigt har Udvalget dog ved at prøve dette Spørgsmaal fra alle Sider fundet, at de væsentligste Grunde talte imod, at Fideicommissbesidderen kan trække dette Afdrag fra, idet man nemlig fandt, at hans Nydelse af Godset i nærværende Tilfælde var af den Besskaffenhed, at det i de allerfleste Tilfælde vilde stille sig saaledes, at det selv om han ikke oplevede at søle Goderne af, at Gjælden paa Fideicommisset saaledes blev indskrænket, dog for hans Nærmeste, for hans Arvinger vilde være et Gode af den Besskaffenhed, at man maatte betragte det som en Formueforøgelse til Fordeel for ham. Det vil navnlig ogsaa sees, at det ellers let vilde være muligt ganske at omgaae den Bestemmelse, at Afdrag paa Gjæld ikke regnes fra ved Beregningen af Skatteindtægten, idet det nemlig er vedtaget, at man ikke regner det, man laaner, til Indtægten. Dersom altsaa en Fideicommissbesidder laaner paa Fideicommisset en vis Sum og faaer den til Indtægt i et Aar, bør han ikke regne denne Sum til den skattepligtige Indtægt; men naar det er Tilfældet, er det aabenbart, at der heller ikke kan være nogen Grund for, at han slipper for at betale Skat af Afdrag paa Gjæld, der hviler paa Fideicommisset; thi ellers vilde den hele Indtægt, han derigjennem har havt, blive skattefri. Han vilde paa den Maade overhovedet kunne komme til at slippe for at betale Skat af en ikke ubetydelig Deel af sine Indtægter; thi, naar naar han i samme Aar baade havde faaet Laan og betalt Afdrag, vilde han ikke komme til at svare Skat af Laanet, og han vilde ligeledes blive fritagen for at svare Skat af Afdraget. Det forekommer os derfor, at den sande Retfærdighed maa hyde, at man ikke i Fremtiden bliver staaende ved, hvad der blev fastslaaet i 1865, nemlig, at saadanne Afdrag paa Gjæld paa Fideicommisser blive skattefri.

Søvrigt vil det naturligvis ikke være en stor Mængde Tilfælde, hvori dette Spørgsmaal vil opstaae; kun fordi der er fremført indtrængende Anker, og fordi den tidligere Afgjørelse er forekommen de Mænd, som havde med Sagen at gjøre, særdeles uretfærdig, har Udvalget fundet at burde drøfte dette Spørgsmaal, og Resultatet heraf er, at vi have foreslaaet denne Tilføielse til Paragraphen. — Forslaget under Nr. 6 var ligeledes bragt frem allerede ifjor, og jeg troer, at saagodt som Alle her ere enige i, at det er rigtigt, nemlig at det skal kunne tilstedes den, der fører Bog over sine Indtægter og Udgifter, og som altsaa er sikker paa med nogenlunde Tilforladelighed at kunne opgive ikke alene Indtægterne i det sidste Aar, men ogsaa Indtægterne for 2 og 3 Aar siden, at kunne beregne dem efter 3 Aars Gjennemsnit, naturligvis under den udtrykkelige Forudsætning, at han idetmindste ved 3 Aars Indtægtsangivelse følger den samme Regel. Der har ikke været reist Modsigelse imod denne Bestemmelse, og vi have derfor foreslaaet den optagen fra det ifjor forelagte Forslag. — Dernæst er der under Nr. 7 stillet et Forslag, som omhandler visse Indtægter, der udgjøre en ikke ganske ubetydelig Deel af den samlede Skatteindtægt, nemlig de, der fremkomme, naar en Formue eller en Virksomhed i Aarets Løb gaaer over fra en Besidder til en anden. Det vil erindres, at Principet for Indtægtskatten er det, at man vel udreder Skatten af det Aars Indtægt, hvori man lever, men at den beregnes efter det foregaaende Aars Indtægt, og naar en Mand overtager en Formue eller en Virksomhed i Løbet af et Aar, nemlig henhod Slutningen af det, vil han altsaa ikke, da han ikke har havt den ifjor, eller ifjor kun har havt en Deel af Indtægten af denne Formue eller Virksomhed, komme til at svare Skat deraf, idet man nemlig maa sige, at han ifjor havde en mindre Indtægt. Paa den anden Side kommer den, der har havt Indtægten, men har opgivet den, og som nu maaskee har meget Mindre i Indtægt, til at svare Skat efter den Indtægt, han har havt ifjor, men som han ikke har faaet. Forholdet fremtræder tydeligt i de her i Landet hyppigt forekommende Tilfælde, hvor der er Tale om